

[Arbejdsministeren]

også fremgår af betænkningen, er blevet klart, at lovforslaget ved tredje behandling vil blive gennemført i den udformning, som regeringen har ønsket.

Jeg går ud fra, at vi i dag ved anden behandling med stort flertal vil vedtage det ændringsforslag, jeg har stillet, mens det ændringsforslag, der er stillet af venstre, konservative og centrum-demokraterne, tilsvarende vil blive forkastet med et stort flertal. Jeg takker for de mange tilkendegivelser, der har været om, at lovforslaget som sådant vil have et bredt flertal bag sig, når det kommer til afstemning ved tredje behandling.

Derudover skal jeg gøre nogle bemærkninger til de enkelte ordførere.

Jeg vil gerne starte med at takke hr. Bakholt for, synes jeg, et meget afbalanceret og klogt indlæg. Jeg kan desværre ikke helt på alle punkter sige det samme om hr. Enggaards indlæg.

Hr. Enggaard stillede mig det direkte spørgsmål: er det klogt ikke at have en direkte sanktion i de almindelige domstoles regie ud over de sanktioner, vi kender i forvejen, når man tænker på, sagde hr. Enggaard, at der formentlig bliver behov for lovgivning efter denne korte lovgivnings udløb? Jeg tror, det er et korrekt og fair referat af hr. Enggaards synspunkter. Jeg vil sige til hr. Enggaard, at det netop set på den baggrund er meget klogt, hvad regeringen gør, for det er ikke rigtigt, som flere ordførere har hævdet, at der ingen sanktioner er knyttet til denne lovgivning. Tværtimod vil jeg hævde, at det fagretlige system er et nok så effektivt sanktionssystem som de gældende sanktioner vedrørende prislovgivningen og de foreslåede sanktioner vedrørende prislovgivningen. Ved at foreslå nye og særprægede og utraditionelle og vanskeligt administrerbare og psykologisk uforklarlige sanktionsformer er man kun med til at underminere respekten for det fagretlige system. Det forstår jeg slet ikke at man vil tage ansvaret for. Man vil tværtimod skabe en så voldsom psykologisk reaktion over for et sådant uigennemtænkt, om end formentlig velment skridt, at det i virkeligheden vil bringe en mere permanent lovgivning i fare.

Jeg forstod på hr. Enggaard, på fru Grethe Fenger Møller og på CD, at man ikke ville stemme for mit ændringsforslag, og det må jeg tage til efterretning. Det er lidt overra-

skende, at især fru Grethe Fenger Møller påpeger, at hvis mit ændringsforslag bliver vedtaget, vil én lønmodtagergruppe blive stillet langt bedre end alle andre lønmodtagere – uden at gøre sig klart eller gøre folketinget klart, hvilken lønmodtagergruppe vi taler om. Det, vi taler om, er først og fremmest lavtlønnede kvinder på arbejdsmarkedet inden for handels- og kontorområdet, som i dag ikke er beskyttede af en gældende kollektiv overenskomst. Det, fru Grethe Fenger Møller, det konservative folkeparti, venstre og, forstod jeg, også centrum-demokraterne vil afskære den pågældende lavtlønnede, underbetalte, ubeskyttede kvindegruppe på arbejdsmarkedet fra, er at opnå normale overenskomstmæssige aflønningsformer. Det er klart, at overgangen fra ikke-overenskomstdækkede arbejdsvilkår til overenskomstdækkede arbejdsvilkår for denne arbejdsgruppe vil indebære en lønstigning. Ikke sådan, at man får fantastisk høje lønninger, men sådan, at man får den samme løn, som betales for tilsvarende arbejde til dem, der i forvejen er beskæftigede. Jeg tør næsten ikke bruge kvindesaglige argumenter i denne sammenhæng over for fru Grethe Fenger Møller, men hvis der overhovedet skal være mening skabt i begrebet solidaritet over for kvinderne på arbejdsmarkedet, er det fantastisk, at man vil afskære disse kvinder, som er meget dårligt stillet, nemlig kvinder inden for ikke-overenskomstdækkede områder på arbejdsmarkedet, fra at få gennemført overenskomster på disse felter.

Fru Grethe Fenger Møller siger: arbejdsministeren kom næsten som en politiker under en valgkamp og trak en eller anden karnin op af en hat i sidste ombæring, uden at folketinget er orienteret om baggrunden for det ændringsforslag, der her er stillet. Ja men hvad er kendsgerningerne, fru Grethe Fenger Møller? Kendsgerningerne er, at det over for arbejdsmarkedsudvalget direkte af mig blev oplyst, at det var en henvendelse fra Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund, der foranledigede denne ændring, som i høj grad er påkrævet, ikke mindst af hensyn til de lavest lønede og dårligst stillede kvinder på arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne sige til hr. Lawaetz, at det foruroliger ikke mig, at hr. Lawaetz deler min opfattelse af de ændringsforslag, der er stillet. Jeg tror, problemet for hr. Lawaetz